

Keserü Katalin

(ELTE BTK, Művészettörténeti Intézet, egyetemi tanár):

A magyar teozófus művészek „konverziója”

A különböző nagy kultúrák/vallások világképe vizuálisan is megragadható: a vizualizáció annak prezentálása és egyúttal alkotója. A XIX. század utolsó és a XX. század első évtizedeiben az európai tudományos és művészeti élet számos alkotója vett részt abban a folyamatban, melynek során az európai szellemi világ megnyílt a gondolkodás különböző, így a keleti útjainak befogadására is. Közvetlen (utazások) és a művészeti központokban szerzett tapasztalatok (teozófia, buddhizmus) átalakították/visszahozták az európai művészet igényét a teljes világ megragadására, különösen a legújabbban önállósult festészeti műfajban, a tájképben, mely ikonikus és megjelenítő karakterűvé vált, szemben az ábrázoló típusú képpel, illetve ábrázolva a valóság láthatatlan elemeit is. E változás az alkotófolyamatban és a művészetfogalomban is nyomot hagyott: az európai kép/művészet egyetemessé alakult át a magyar művészek munkáiban is.